

Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek, Cod. 41 (Hübl 40)

Albert Hübl: Catalogus codicum manu scriptorum qui in Bibliotheca Monasterii B.M.V. ad Scotos Vindobonae servantur. Wien/Leipzig 1899, 38.

[Digitalisat]

— 38 —

40.

(50. d. 10.)

Chart. s. XV, f. 381, 2°, man. V, ligat. antiqua lign., tegum. ant. a: index contentorum. Cod. iste usque ad f. 36 apographum esse videtur codicis a Denis I 811 adlati et in bibliotheca aulica Vindob. adservati, qui saeculo XIV. scriptus monasterio Scotensi a Thoma de Weytra donatus est.

1. F. 1^a—17^a. (Alia manu:) *Incipit tractatus b. bernhardi de templo spirituali*. Inc.: „Domus hec in qua habitamus ex omni parte sua.“ Expl.: „Quam terrestrium occupatione peruenire. Explicit liber de consciencia s. Augustini (alia manu: Bernardi).“ Opus non est s. Augustini. Legitur inter opera s. Bernardi ed. Maur. V 335 sqq. et inter opera Hugonis a s. Victore ed. Venet. 1588, II f. 81 sqq. sub titulo: Lib. III. tractatus de anima et interiore domu. Oudinus II 1155 neque Hugonis opus esse concedit. — 2. F. 17^a—22^a. *Sequitur de contemptu mundi*. Inc.: „Mvlti multa sciunt et se ipsos nesciunt.“ Expl.: „Tamquam indignus laudas quod ignoras. Explicit quedam particula de contemptu mundi.“ Opus falso s. Bernardo attributum est, inter cuius opera ed. Maur. 1719, II 332—349 legitur. Ex diversis sententiis Ambrosii Augustini Hieronymi Gregorii Bernardi contextum esse Denis I 812 monet. Cf. H. Schmid, Catal. cod. manuscr. mon. Cremifan. I 144 sqq. — 3. F. 22^a—23^b. *Hec demon clero transmittit Scripta moderno*. Inc.: „Lucifer princeps tenebrarum terrestria.“ Expl.: „Caractere in robur permissorum.“ Haec Luciferi epistola ad clerum, quae plus quam duo saecula singulari gratia usa primum locum in litteris satiricis posterioris mediae aetatis obtinuisse videtur (O. Lorenz, Deutschlands Geschichtsquellen im Mittelalter, Berlin 1887, II 398), compluribus manuscriptis testantibus Henrico de Hassia adscripta est inprimis ab Hartwig, Henricus de Langenstein II 8—12. Tamen tenor acer epistolae menti clericali Henrici de Hassia repugnat, ut Aschbach 385 dicit. Lorenz Nicolaum Oresmium (de quo cf. Fabr.-Mansi X 120 sq.) auctorem inducit, cui etiam tractatus tribuebatur. Quare auctor incertus manet. Ed. Walch III 247—254; de aliis editionibus cf. Lorenz l. c. — 4. F. 23^b—27^b. (*Henrici de*

Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek, Cod. 41 (Hübl 40)

Albert Hübl: Catalogus codicum manu scriptorum qui in Bibliotheca Monasterii B.M.V. ad Scotos Vindobonae servantur. Wien/Leipzig 1899, 39.

[Digitalisat]

Oyta) [S]oluciones quarumdam questionum. Inc.: „Reuerende domine Rudolfe questio vestra prima.“ Expl.: „Qui autem iudicat me dominus est Tu autem domine miserere nobis. (R.) Puncta quedam magistri Hainrici de Oyta.“ Proposuit Rudolphus quidam, solvit Henricus de Oyta. Hic ex Frisia oriundus primum in universitate Pragensi, dein in Vindobonensi docuit, cuius studium theologicum cum Henrico de Hassia inaugurasse recte dicitur. Defunctus est 20. Mai 1397. Cf. Fabr.-Mansi III 245 et Aschbach 402—407. — 5. F. 27^b—32^a. R. Sermo magistralis de S. Bernhardo clarevallis abbate. Inc.: „Omnis qui se exaltat . . . in ewangelio hesterno secundum Rubricam Romanam.“ Expl.: „Exaltatur ibi in gloria Quam nobis . . .“ — F. 32^a—34^b. Sermo de karitate cuiusdam doctoris. Inc.: „[M]andatum nouum dedi uobis . . . O homo ecce tue forme.“ Expl.: „In azimis sinceritatis et veritatis Quod nobis . . . Amen.“ — 7. F. 34^b—35^a. [D]amascenus libr. 4 cap. 16. Inc.: „Noe accepit preceptum.“ Expl.: „Melior quanto vinum aqua.“ Liber hic Johannis Damasceni de fide orthodoxa est. — 8. F. 35^a—36^b. Tabula capitulorum Encheridion (s. Augustini). — 9. F. 37^a—227^a. (Inscriptio indicis:) Sermones partis hyemalis M[agistri] Nicolai Dinkelspüel. R. Dominica prima in aduentu domini. Inc.: „Benedictus qui venit . . . Ewangelium quod hodie legitur secundum breuiarium patauiensen.“ Expl.: „Sancta trinitas et indiuisa vnitas cui est . . . Amen.“ Maxima eorundem sermonum pars exstat in cod. 39 (1) et 41 (2). — F. 83^b, 84, 112^b, 139^b—144^b, 227^b, 228 script. vacant. — 10. F. 229^a—236^a. (Nicolai de Dinkelspüel tractatus de praeceptis decalogi fragmentum.) Inc.: „Octauum est Non loquaris contra proximum tuum.“ Expl.: „Digna premio glorie sempiterne Ad quam . . . Amen.“ F. 229^a legitur: „Nota Principium huius tractatus quere si placet in secunda parte sermonum M. nicolai de Dinkelspüel de tempore scil. in parte estiuale.“ Ed. Argent. 1516, f. 45^b—49^a. — F. 236^b script. vacat. — 11. F. 237^a—286^b. (Nicolai de Dinkelspüel?) postillacio super passionem domini. Inc.: „Egressus Jesus trans torrentem . . . Tradendus a discipulo dominus.“ Expl.: „Qui creditis in

Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek, Cod. 41 (Hübl 40)

Albert Hübl: Catalogus codicum manu scriptorum qui in Bibliotheca Monasterii B.M.V. ad Scotos Vindobonae servantur. Wien/Leipzig 1899, 40.

[Digitalisat]

— 40 —

nomine filii dei.“ Postillatio ab auctore significato conscripta esse videtur, cum in serie operum eius reperiatur. Sed diversa est a tractatu de passione, quem Denis I 2659 indicat. — 12. F. 287^a—317^a. (Alia manu:) *Tractatus M[agistri] hainrici de hassia de scismate* quod duravit 38 annis et extinctum fuit in concilio constanciensi Anno dom. 1417. Inc.: „Venerabili patri domino ac domino Gregorio Sancte Salzburgerensis Ecclesie preposito (manus qua scriptus est tractatus in superiore folii margine addidit: „Alias B[ertholdo] frisisingensi episcopo“) virtutum fulgoribus preclaro Quidam minimus s. Theologie vocatus professor Attendere a falsis prophetis Olim veteres in populo.“ Expl.: „In hijs temere asserendum.“ Est epistola contra Telesphorum, quam edidit B. Pez, Thes. anecd. I 2, 507 sqq. In calce versus leguntur, qui Pezio defuerunt et excussi sunt apud Denis II 846. Inc.: „Quando finis erit ignoro scismatis huius.“ Expl.: „Qui preit addendo centum sine sex minus vno.“ De argumento epistolae vide Aschbach 384 sq. et Hardt, Rerum conc. oecum. Constant. tom. II proleg. 15. — Henricus Langenstein de Hassia in vico Langenstein in Hassia 1325 natus Parisiis theologiae et philosophiae nomen dedit atque ibidem vicecancellarius factus est. In magno occidentali schismate princeps professorum Parisiensium tanta auctoritate Urbanum VI. papam defendit, ut Parisiis ei discedendum esset. Postquam aliquamdiu Vormatiae fuit, ad universitatem Viennensem vocatus est, ubi brevi tempore maximam auctoritatem est adeptus. Mortuus est 11. Febr. 1397. Cf. Fabr.-Mansi III 216 sqq.; Pez, Isagog. ad tom. II anecd. 74; Oudin. III 1252 sqq.; Cave II app. 120 sq.; O. Lorenz, Deutschlands Geschichtsquellen, Berlin 1887, II 362—364; Aschbach 366—402; A. Mayer, Gesch. der geist. Cultur in Niederösterreich. Wien 1878, I 184, 374; Hartwig, Henricus de Langenstein dictus de Hassia, Marburg 1857. — F. 317^b—322^b script. vacant. — 13. F. 323^a—380^b. *Opusculum sermonum S. T[homae] de aquino de sacramento ewkaristie*. Inc.: „[D]e sacrosancto corporis domini locuturi.“ Expl.: „Milicia est vita hominis super terram.“ — 14. F. 380^b. (*Quae apud moriturum*

Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek, Cod. 41 (Hübl 40)

Albert Hübl: Catalogus codicum manu scriptorum qui in Bibliotheca Monasterii B.M.V. ad Scotos Vindobonae servantur. Wien/Leipzig 1899, 41.

[Digitalisat]

— 41 —

agenda sint, docetur.) Inc.: „Nota quod morituro tenetur candela.“ Expl.: „In cinerem reuerteris.“ — F. 381 script. vacat.

41. (50. d. 11.)

Chart. s. XV, f. 248, 2°, man. II, ligat. antiqua lign., tegum. ant. b et post. a: fragm. tractatus medicinalis s. XIII.

1. F. 1^a—47^b. R. *Incipit Tractatus Magistri Nicolai de dinklspühel super oracione dominica.* Inc.: „Si quid peccieritis Sanctus Crisostomus super illo Math. 7.“ Expl.: „In Syon i. in celesti patria quo nos Amen.“ Ed. Argent. 1516, f. 49^a—68^a. — F. 48 script. vacat. — 2. F. 49^a—246^b. (*Nicolai de Dinkelspühel sermones de tempore et de sanctis.*) Inc.: „Benedictus qui venit Ewangelium quod hodie legitur secundum breuiarium patauiensem.“ Expl.: „Ut wult b. Bernhardus in quadam epistola.“ Sermones de tempore exstant etiam in cod. 39 (1) et 40 (9). Sequuntur versus, qui saepe occurrunt, alia manu scripti.

„Scotorum wienne clauastro liber attinet iste
Cuius patrona virgo materque maria
Est quoque patronus presul gregorius almus
Ordinis qui sancti benedicti nomine grati.“ —

F. 247 et 248 script. vacant.

42. (50. e. 1.)

Chart. s. XV, f. 165, 2°, man. I, ligat. antiqua lign., f. 1^a: „Liber domini Johannis oppenweyler de haylprunna quem contulit monasterio b. virginis alias Scotorum.“

F. 1^a—165^b. R. In festo pasce. Inc.: „Maria magdalena et maria Jacobi Vsitatum est apud reges nobilissimos.“ Expl.: „Fratris nostri francisci et omnium sanctorum nos dignetur perducere Amen. (R.) *Explicit pars estiuialis postille perntrandi de tempore per dominicas.*“ Veresimile est auctorem illum esse insignem Bertrandum de Turre, qui inter Franciscanos doctor famosus ab anno 1319 archiepiscopus Salernitanus et ab anno 1320 usque ad a. 1324 cardinalis fuit. Cf. Fabr.-Mansi I 244. Hain I 1 p. 388 n. 3003 editionem sermonum de tempore s. l. a. et typ. commemorat.

Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek, Cod. 41 (Hübl 40)

Österreichische Akademie der Wissenschaften, Institut für Mittelalterforschung, Abteilung Schrift- und Buchwesen: manuscripta.at -
Mittelalterliche Handschriften in österreichischen Bibliotheken

Permalink: manuscripta.at/?ID=28608

Hill Museum & Manuscript Library, Saint John's University, Collegeville MN, USA - Online manuscript description:

[OLIVER - Online manuscript description \(HMML\)](#)